

הפטרות בראשית

ספר ישעיה, פרק מב

ה כה-אמר האל | יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן
נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: ו אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק
בידך ואצרך ואתננך לברית עם לאור גוים: ז לפקח עינים עורות להוציא
ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך: ח אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר
לא-אתן ותהלתי לפסילים: ט הראשנות הנה-באו וחדשות אני מגיד
בטרם תצמחנה אשמיע אתכם: י שירו ליהוה שיר חדש ותהלתו
מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים וישביהם: יא ישאו מדבר וערו
חצרים תשב קדר רנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו: יב ישמו ליהוה
כבוד ותהלתו באיים נגידו: יג יהוה כגבור יצא פאיש מלחמות יעיר
קנאה ריע אף-יצריח על-איביו ותגבר: יד החשיתיל מעולם אחריש
אתאפק פיולדה אפעה אשם ואשאף יחד: טו אחריב הרים וגבעות
וכל-עשבם אוביש ושמתי נהרות לאלים ואגמים אוביש: טז והולכתי
עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא-ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם
לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עזבתים: יז נסגו
אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו:
יח החרשים שמעו והעורים הביטו לראות: יט מי עור כי אם-עבדי וחרש
כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה: כ ראית [ראות] רבות
ולא תשמור פקוח אונים ולא ישמע: כא יהוה חפץ למען צדקו נגדיל
תורה וינדיר: * כב והוא עם-בזוי ושסוי הפח בחורים כלם ובבתי

כְּלָאִים הַחֲבָאוּ הָיוּ לְבָז וְאִין מְצִיל מִשְׁסָה וְאִין-אִמֵּר הִשָּׁב: כַּג מִי בְכֶם
יֵאָזִין זֹאת יִקְשֹׁב וַיִּשְׁמַע לְאַחֲזֹר: כַּד מִי-נִתְּנוּ לְמִשְׁוֹסָה [לְמִשְׁסָה] יַעֲקֹב
וַיִּשְׂרָאֵל לְבַזְזִים הֲלוֹא יְהוָה זֶה חֲטָאנוּ לוֹ וְלֹא-אָבוּ בְדַרְכֵי הַלֹּדֶף וְלֹא
שָׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ: כִּה וַיִּשְׁפָּד עָלָיו חֲמָה אֲפֹ וַעֲזֹז מִלְחָמָה וּתְלַהֲטָהוּ
מִסָּבִיב וְלֹא יָדַע וּתְבַעַר-בּוֹ וְלֹא-יָשִׁים עַל-לֵב:

פרק מג

א וַעֲתָה כֹּה-אָמַר יְהוָה בְּרָאָךְ יַעֲקֹב וַיְצַרְךָ יִשְׂרָאֵל אֶל-תִּירָא כִּי גֹאֲלִיתִיךָ
קָרָאתִי בְשִׁמְךָ לִי-אֲתָה: ב כִּי-תַעֲבֹר בְּמַיִם אֲתָד-אֲנִי וּבִנְהָרוֹת לֹא
יִשְׁטַפּוּךָ כִּי-תֵלֵךְ בְּמוֹ-אֵשׁ לֹא תִכְוֶה וְלִהְבֶּה לֹא תִבְעַר-בָּךְ: ג כִּי אֲנִי יְהוָה
אֲלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נִתַּתִּי כְּכַרְדֵּי מִצְרַיִם כּוֹשׁ וּסְבָא תַחֲתֶיךָ:
ד מֵאֲשֶׁר יִקְרַת בְּעֵינַי נִכְבַּדְתָּ וְאֲנִי אֶהְבַּתִּיךָ וְאַתָּן אָדָם תַּחֲתֶיךָ וְלֹא-מַיִם
תַּחַת נַפְשֶׁךָ: ה אֶל-תִּירָא כִּי-אֲתָד-אֲנִי מִמְזֹרַח אֲבִיא זֶרְעֶךָ וּמִמַּעַרְב
אֶקְבָּצֶךָ: ו אִמֵּר לְצַפּוֹן תִּנְי וּלְתַיִמָן אֶל-תִּכְלְאֵי הַבְּיָאִי בְנֵי מִרְחֹק וּבְנוֹתַי
מִקְצֵה הָאָרֶץ: ז כָּל הַנִּקְרָא בְשִׁמִּי וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו יִצְרָתִיו אֶף-עֲשִׂיתִיו:
ח הוֹצִיא עִם-עוֹר וְעֵינַיִם יֵשׁ וְחַרְשִׁים וְאַזְנַיִם לָמוֹ: ט כָּל-הַגּוֹיִם נִקְבְּצוּ
יַחְדָּו וַיֵּאֱסָפוּ לְאֻמִּים מִי בָהֶם יִגִּיד זֹאת וְרֵאשֻׁנוֹת יִשְׁמִיעֵנוּ יִתְּנוּ עֲדִיהֶם
וַיִּצְדְּקוּ וַיִּשְׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ אֲמַת: י אַתֶּם עַדִּי נֹאם-יְהוָה וְעַבְדִּי אֲשֶׁר בַּחֲרַתִּי
לְמַעַן תִּדְעוּ וּתִאֱמִינּוּ לִי וּתְבִינּוּ כִּי-אֲנִי הוּא לְפָנַי לֹא-נֹצֵר אֵל וְאַחֲרַי לֹא
יִהְיֶה:

* S' fardim end the Haftorah here